

*Er is de pijn om het gemis
en dankbaarheid om wat wij kregen
en naast de droefheid die blijft wegen
haar warme hart als erfenis!*

Vroom aandenken aan

MEVROUW

Irma VAN AUDENHOVE

weduwe van de Heer Remi VAN ONGEVAL

geboren te Sint-Maria-Lierde op 27 augustus 1907

en overleden in het Home 't Neerhof te Elst

op 17 augustus 1998,

gesterkt door het sacrament

van de ziekenzalving

De families

VAN AUDENHOVE - OTTE

VAN ONGEVAL - BOEMBEKE

danken voor je innig meelevens.

Namis op zondag 20 september 1998 om 11 uur

in de parochiekerk van Sint-Maria-Lierde.

Rouwl. Fun. & Drukw. B.V.B.A. RAOUL, Brakel.

Elke dag, elk uur zijn er mensen in steden en dorpen, veraf en dichtbij die in hun diepste nood de handen voor het gezicht slaan en schreien om zoveel onuitsprekbaar leed. Ze staan machteloos en huilen radeloos om de onverbidelijke dood.

Vandaag treft "jullie" dit verlies om het rustig heengaan van je moeder, grootmoeder, overgrootmoeder en familielid "MOEDER IRMA"!

Negentig jaar, eenennegentig zullen we maar zeggen, want op 27 augustus zou ze eenennegentig worden! Elf jaar, dag op dag, na haar man "Remi" is ze gestorven in het Home 't Neerhof te Elst!

Irma was een sterke, eenvoudige en lieve vrouw, vol liefde en goedheid voor haar man, haar kinderen en al wie haar lief was.

Leven geven, helpen groeien, geven en verwennen!

Een gezegend leven dat ook niet gespaard bleef van pijn en verlies!

Ze was toch al zeven jaar toen de "Eerste Wereldoorlog" uitbrak en later toen ze getrouwd was met Remi moesten ze samen het verlies van hun 16 maanden oude dochtertje "Germaine" verwerken. Maar Irma was een taaie en kranige vrouw en samen met haar man voedden ze hun zonen Valère en Romain op! Dit door de jaren, zelfs door de "Tweede Wereldoorlog" heen! Zo leefden ze jaren gelukkig in de Beekstraat tot haar man na een kortstondige ziekte overleed op 17 augustus 1987. Dit was voor haar een zware klap en ondanks de goede zorgen van haar kinderen ging ze langzaam achteruit, zowel naar lichaam als naar geest. Ze was onrustig en op zoek naar iemand of iets!

God weet naar wie of waarnaar!

Zo is ze dan ook overleden.

We willen vandaag dank zeggen om dit mooie leven want... Leven is vanaf zijn geboorte voortdurend afscheid nemen! Loshaken om voort te gaan, zichzelf verliezen om zich te vinden.